

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2579/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 22/B. § (4) bekezdés „neki felróható okból” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság az Egri Törvényszék 1.Pkf.50.159/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 22/B. § (4) bekezdés „neki felróható okból” szövegrésze, továbbá az Egri Járásbíróság 9.Pk.50.012/2025/10. számú végzése és az Egri Törvényszék 1.Pkf.50.159/2025/2. számú végzése ellen. Álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezés sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, a XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseit, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdését, a támadott bírósági végzések pedig sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XVI. cikk (1) bekezdését, továbbá a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozó 2024 nyara óta, önhibáján kívüli okok miatt, nem tudja gyermekeivel – az Egri Járásbíróság (a továbbiakban: járásbíróság) 9.P.20.482/2022/29. számú ítéletével (a továbbiakban: ítélet) szabályozott – kapcsolattartási jogát gyakorolni. Ennek okát abban látja, hogy a volt felesége, a gyermekek anyja (az ügyben: kérelmezett) nem tesz semmit a kapcsolattartás elősegítése érdekében, sőt – álláspontja szerint – szülői

ellenneveléssel, a gyermekeket befolyásolva, elidegeníti tőle a gyermekeit, ellehetetlenítve ezzel a kapcsolattartást.

- [3] Jelen alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben az indítványozó kérelmet nyújtott be a 2024. december 6-8. között elmaradt kapcsolattartás végrehajtása, az elmaradt kapcsolattartás pótlása és az utazással felmerült költségek megtérítése érdekében. A bíróság felhívására a kérelmezett úgy nyilatkozott, hogy a kérdéses időszakban valóban elmaradt a kapcsolattartás, amelynek oka az indítványozónak felróható volt (rendszeresen tanúsított félelemkeltő viselkedés, kényszerítő magatartás, a gyermekek érzelmi bántalmazása). Elmondása szerint az elmúlt években az indítványozó magatartásával fokozatosan elidegenítette magától a gyermekeket. Ezen okok miatt a gyermekek nem szerettek volna hétvégére elmenni az indítványozóval (annak ellenére, hogy a kérelmezett szerint ő testileg és lelkileg is felkészítette őket a kapcsolattartásra és buzdította is őket arra).
- [4] A bíróság az indítványozó kérelmét elutasította.
- [5] A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnpt.) egyes rendelkezéseinek a figyelembe vétele mellett a bíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az ítéletben szabályozott kapcsolattartás szabályainak megszegésére sor került-e, és amennyiben igen, az a kérelmezettnek felróható volt-e. Ennek vizsgálata során a bíróság a gyermekeket és a feleket is külön-külön meghallgatta. A gyermekek arról nyilatkoztak, hogy annak ellenére, hogy a kérelmezett őket a kapcsolattartásra felkészítette, az indítványozóval való korábbi negatív élményeik miatt (az indítványozó édesanyjukat verbálisan bántotta, velük erőszakos volt) elzárkóznak a többnapos együtt töltött időtől, kapcsolattartástól (mivel az ilyen alkalmakon jön elő az indítványozóból ez a magatartás). Ezzel szemben egy rövid idejű, ottalvást nem igénylő kapcsolattartáson szívesen részt vennének az indítványozóval, mivel nem szeretnének teljesen elszakadni tőle.
- [6] A bíróság az irányadó jogszabályok és nemzetközi egyezmények (Gyermekek jogi Egyezmény) figyelembe vételével megállapította, hogy nem a kérelmezett bántotta a gyermekeket a kapcsolattartás elmaradására, az neki nem volt felróható. A kapcsolattartás pedig a gyermeknek joga és nem kötelessége, azaz annak gyakorlása nem kikényszeríthető, az ugyanis veszélyezteti a gyermek egészséges érzelmi fejlődését, és tovább gyengíti a különélő szülővel való kötődését. A bíróság szerint az indítványozó nem veszi figyelembe a gyermekek jogait, véleményüket figyelmen kívül hagyja. A bíróság végzésében azt is hangsúlyozta, hogy az indítványozó és a kérelmezett között folyamatban van a kapcsolattartás megváltoztatása iránti per, amely keretében meghozott ideiglenes intézkedés módosította a korábbi ítélet szerinti kapcsolattartási szabályt: e szerint a per befejezéséig az indítványozó csak a [...] Gyermekjóléti és Szociális Intézmény

kapcsolattartási ügyeletén, minden második szombaton 9 és 12 óra között, egy felügyelő szakember jelenlétében találkozhat a gyermekeivel.

- [7] Mindezek alapján a járásbíróság arra jutott, hogy a gyermekek mindenekfelett álló érdekei alapján a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdésében foglaltak nem állnak fenn.
- [8] 1.2. A járásbíróság végzésével szemben az indítványozó fellebbezést nyújtott be az Egri Törvényszékhez (a továbbiakban: törvényszék), amely azonban a járásbíróság végzését helybenhagyta.
- [9] A törvényszék mindenekelőtt kiemelte, hogy a kérelmezett felróhatóságának a vizsgálata során vizsgálni kell, hogy a kapcsolattartás az arra jogosultnak fel nem róható okból maradt-e el, ez ugyanis a pótlási kötelezettség előfeltétele.
- [10] A törvényszék végzésének indokolása szerint a járásbíróság a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott, részlegesen azonban indokolt volt az érvelés kiegészítése. A törvényszék kiemelte ugyanis azt is, hogy az elmaradt kapcsolattartási időszakban a december 7-e szombat munkanapnak, vagyis iskolai tanítási napnak minősült, ami ugyancsak akadályozta a hétfégi, folyamatos kapcsolattartást. A kapcsolattartást rendező ítélet szerint ilyen esetben a következő hétfégén kellett volna pótolni az elmaradt kapcsolattartást, de ebben az évben a következő hétfége szombatja is munkanap volt. Így ezen okok a kérelmezettnek nem voltak felróhatóak. További pótlási időpontok hat hónapon belül lettek volna lehetségesek. A kapcsolattartás megváltoztatására irányuló, folyamatban lévő perben hozott ideiglenes intézkedés azonban 2024. december 16-ától alkalmazhatóvá vált, így a kérelmezettet az elmaradt kapcsolattartás pótlásának elmaradásában felróhatóság nem terheli.
- [11] 1.3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. A két alkalommal (egyszer az Alkotmánybíróság Főtitkárának hiánypótlási felhívása alapján, másodszor pedig saját döntése által) kiegészített alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdés „neki felróható okból” szövegrésze, valamint a járásbíróság és a törvényszék végzései alaptörvény-ellenesek.
- [12] Az indítványozó a támadott végzéseket azért tartja alaptörvény-ellenesnek, mivel azok sértik a tisztességes eljáráshoz való jogot, és azokon keresztül az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését (mivel a végzések által ellehetetlenül a kapcsolattartáshoz való joga), valamint XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseit (mivel nem tud részt venni a gyermekei életét befolyásoló döntések meghozatalában). Álláspontja szerint a bíróságok alapos indok nélkül hivatkoztak a Bnpt. 22/C. § (2) bekezdésére, emellett nem vették figyelembe az általa előterjesztett bizonyítékokat (fotók, hangfelvételek, tanúk), és indokolatlanul előnyben részesítették a kérelmezettet, azáltal, hogy az általa elmondottakat minden további bizonyíték nélkül tényként fogadták el. Véleménye szerint a bíróságok kérelmét nem utasíthatták volna el a gyermekek elmondására alapozva, mivel a Ptk. szerint, ha a kapcsolattartást a másik fél kellő indok nélkül

akadályozza, akkor a kárt a másik félnek köteles megtéríteni, és ez független a kapcsolattartás pótlásától. Márpedig a bíróságok az utazási költségek megtérítésére irányuló kérelmét is ezen indokok alapján utasították el. A fentiek mellett azért is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével ellentétesnek tartja a bíróságok végzéseit, mivel nem biztosították számára, hogy megismerje a gyermekeinek a nyilatkozatait, valamint a bíróság kompetencia hiányában döntött arról, hogy a kérelmezett valóban megfelelően felkészítette-e a gyermekeit a kapcsolattartásra.

[13] Az indítványozó a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdés „neki felróható okból” szövegrészét is támadta. Álláspontja szerint ez a szövegrész félréértésre ad okot, ami által viszont a jogszabály ezen része ellentétes az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (1) és (2) bekezdésével, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésével. Véleménye szerint a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdésében felsorolt esetek csak a kapcsolattartásra kötelezett önhibájából valósulhatnak meg, tehát teljesen értelmetlen a „neki felróható okból” kitétel. Úgy véli, hogy ezt erősíti egy korábbi alkotmánybíróági ügyben írt igazságügyi miniszteri *amicus curiae* beadvány is, amely szerint, ha az elmaradt kapcsolattartás pótlására nem kerül sor, akkor a felróhatóság esete fennáll. A támadott mondatrész álláspontja szerint azt eredményezi, hogy a bíróságok kettős vizsgálatot folytatnak (feltételek fennállása és a kérelmezettnek való felróhatóság fennállása), ami hónapokig elhúzódó eljárást eredményez, ez pedig ellentétes a gyermek érdekével. Emellett véleménye szerint a bíróságok nem is rendelkeznek megfelelő kompetenciával a felróhatóság vizsgálatához (ahhoz szakértők bevonására lenne szükség), ami sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését. A Bnpt. támadott része tehát jelenleg ellehetetleníti a külön élő szülő alkotmányos jogát, hogy a gyermekével lehessen, így pedig kiüresíti a kapcsolattartás jogát, vagyis sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését. Emellett ezen szabályok ellentétesek az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésével is, mivel az elmaradt kapcsolattartás miatt sérültek az érintett gyermekek jogai is.

[14] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

[15] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.

[16] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben

érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [17] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [18] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [19] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló eljárást kérelmező személy nyújtotta be (aki így jogosultnak és érintettnek is tekinthető) az ügyet érdemben lezáró bírói végzéssel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [20] 2.2. Az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított részét vizsgálta.
- [21] Az indítványozó szerint a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdés „neki felróható okból” szöveg része több alaptörvényi rendelkezéssel is ellentétes. Az indítványozó a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdését azért támadta, mert álláspontja szerint az ellehetetleníti a jogosult különélő szülő kapcsolattartáshoz fűződő jogát, amikor a végrehajtás alapvető feltételéül szabja a kötelezett szülő felróhatóságának a felsorolásban szereplő feltételektől különálló vizsgálatát, ami sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseit. Emellett álláspontja szerint az érintett jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését is sérti, mivel álláspontja szerint a felróhatóság megállapítására a bíróságok nem is rendelkeznek kompetenciával.
- [22] 2.2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz előterjesztésének feltételéül határozza meg, hogy az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított része megfelel az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a)* pontjában foglaltaknak. Emellett fontos kiemelni, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a)* pont], az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést

[Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a támadott jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

- [23] 2.2.2. Az Abtv. 29. § szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [24] Az indítványozó amiatt állította a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdés „neki felróható okból” szövegrészének alaptörvény-ellenességét (elsősorban a VI. cikk (1) bekezdésére, XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseire, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésére hivatkozással), mivel az álláspontja szerint felesleges rendelkezés (tekintettel arra, hogy az érintett bekezdésben felsorolt a)–d) pontok eleve csak felróható magatartással valósíthatóak meg), így pedig csak arra alkalmas, hogy elhúzza az eljárást és ellehetetlenítse a kapcsolattartást.
- [25] Az indítványozó érvelése e körben két irányú volt.
- [26] Egyfelől az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének és a XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseinek a sérelmét abban látta, hogy a „neki felróható okból” kitétel eleve benne foglaltatik a felsorolt feltételekben. A Bnpt. 22/B. § (4) bekezdése az alábbi okokat sorolja fel: a) határidőben nem tesz eleget kapcsolattartási kötelezettségének, b) a határozatban megállapított határidő alatt nem pótolja az elmaradt kapcsolattartást, c) a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy d) egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást. A jogértelmezési módszerek közül a nyelvtani értelmezést alkalmazva megállapítható, hogy mindegyik feltétel egy aktív magtartást megkövetelő tevékenységet ír elő (tesz, nem pótol, akadályoz, megghiúsít). Ezen aktív magtartások azonban nem csak felróható, hanem fel nem róható módon is megvalósíthatóak. Egy határidő elmulasztása pl.: megtörténhet a kapcsolattartásra kötelezettnek fel nem róható okból is (pl.: ha az időjárási viszonyok nem teszik lehetővé, hogy a gyermeket a külön élő szülőhöz időben eljuttassa). Ezért a „neki felróható okból” kitétel vizsgálata semmiképpen nem áll ellentmondásban az a)–d) pontokban szereplő esetekkel. Tekintettel arra, hogy az indítványozó által állított ellentmondásnak a kételye nem merül fel, így az indítvány az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és a XVI. cikk (1) és (2) bekezdése tekintetében nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek.
- [27] Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a bíróságoknak nincs megfelelő kompetenciája annak megítélésére, hogy a „neki felróható okból” fordulat

megvalósult-e. Ez ugyanis kötelezően szakértői vizsgálatához kötött. Ezért a szabályozás az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését is sérti. E körben az Alkotmánybíróság elsőként megjegyzi, hogy a XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági eljárások esetében írja elő a tisztességesség követelményét, így feltehetőleg az indítványozó jelen esetben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog követelményét rögzítő Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére gondolhatott. E tekintetben azonban fontos kiemelni, hogy a Pp. (ahogyan valamennyi bírósági eljárást szabályozó törvény) előírja [Pp. 300. § (1) bekezdés], hogy szakértőt akkor kell alkalmazni, ha a jogvita kereteinek a meghatározásához vagy a perben jelentős tény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. Annak megítélése, hogy egy kapcsolattartásra kötelezett személy esetében „neki felróható okból” hiúsult-e meg a kapcsolattartás vagy sem, nem igényli kötelező módon a szakértő bevonását. Esetileg természetesen nem kizárt, hogy a bíróság indokoltnak tartja szakértő bevonását ennek tisztázására, de szabályozási szinten annak kötelezővé tétele nem indokolt, az a Pp. 300. §-ával összhangban kezelhető. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Bnpt. 22/B. § (4) bekezdés támadott fordulata az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében sem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglaltaknak.

- [28] 2.2.3. A fentiek mellett (általánosságban) az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja azt is megjegyezni, hogy annak eldöntése, hogy a jogalkotó milyen felelősségi alakzatot rendel el a kapcsolattartás meghiúsulásánál, nem tekinthető alkotmányossági kérdésnek.
- [29] 2.3. Az Alkotmánybíróság ezt követően az alkotmányjogi panaszban támadott bírósági végzések alaptörvény-ellenességét vizsgálta.
- [30] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ezen követelménynek eleget tett. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, a XVI. cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére hivatkozott.
- [31] E körben itt is fontos megjegyezni, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában az indítványozó tartalmában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódó érveket hozott fel, így ezen rendelkezést az Alkotmánybíróság XXVIII. cikke körében vizsgálta.
- [32] 2.3.1. Ezen alaptörvényi rendelkezések tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre

vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés(ek) megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

- [33] 2.3.2. Ezt követően az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 27. §-ára alapított része tekintetében is az Abtv. 29. §-ának megvalósulását kellett megvizsgálni.
- [34] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének első mondata értelmében „mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák”. A családi élet Alaptörvényben biztosított jogához hozzátartozik a saját kiskorú gyermekkel való kapcsolattartás {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [19]}. Ez a részjogosítvány ugyanakkor különélő szülők esetében természetes korlátozást szenved: mindkét szülő nem tudja párhuzamosan gyakorolni ezt a jogosultságot, így – végső soron – bíróságnak kell döntenie a kapcsolattartás szabályozásáról. A bírósági döntésnek így közvetlen alapjogi hatása van.
- [35] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, tekintettel az Alkotmánybíróságnak a gyermek kapcsolattartáshoz való jogával kapcsolatos, kimunkált gyakorlatára (lásd például: 3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [20], [23], [25]–[28]). Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az Alkotmánybíróság már megállapította, hogy a kapcsolattartás a különélő szülő folyamatos jelenlétét jelenti a gyermek életében. A kapcsolattartás közvetlensége, a rendszeres találkozás és a zavartalan személyes kommunikáció kiemelten fontos része a szülő-gyermek kapcsolatnak. Jellemzően ez a legintenzívebb, és hagyományosan ennek van a legnagyobb szerepe a gyermek személyiségfejlődésében, a személyes kapcsolattartás lehetősége különös jelentőséget kisebb gyermek esetén kap a kötődés kialakításában, illetve fenntartásában, az elidegenedés megakadályozásában. A szülő kapcsolattartáshoz való joga azonban nem abszolút jog, amennyiben az a gyermek legjobb érdekét szolgálja, a kapcsolattartáshoz való jog korlátozható, bizonyos esetekben ki is zárható {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [28]}.
- [36] Az indítvány alapján megállapítható, hogy az indítványozó a számára hátrányos bírósági döntést sérelmezi. Azonban az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint „[a]z alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül

jogorvoslattel (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]} Az Alkotmánybíróság nem ténybíróság, és nem tartozik a hatáskörébe a bíróságok jogalkalmazása egységességének biztosítása sem, mely az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének megfelelően a Kúria hatásköre. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság eljárásában az alapügy eldöntése során bizonyítékként figyelembe vett szempontok (így pl.: az érintett gyermekek nyilatkozatának értékelése) nem tehetőek vitássá, annak megítélése ugyanis a rendesbíróságok (és nem pedig az Alkotmánybíróság) hatásköre. Nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét az a kérdés sem, ha egyes bíróságok az indítványozó állítása szerint hasonló tényállás mellett született ügyeket a támadott bírói döntésekhez képest eltérően ítélnék meg. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá: önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem osztja az ügyben eljáró bíróságok jogi álláspontját, illetőleg az indítványozó szerint valamely jogszabályi rendelkezést az eljáró hatóságok, illetőleg a bíróságok megsértettek, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

- [37] Az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozza, hogy az eljáró bíróságok az ügy alapjogi vonatkozásait felismerték. Mind az elsőfokú bíróság, mind pedig a másodfokú bíróság a döntésének meghozatala során ugyanis a gyermek Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése által védett legjobb érdekéből indult ki. Önmagában az a tény, hogy az eljáró bíróságok mérlegelésének eredményeként arra a következtetésre jutottak, hogy a kapcsolattartás végrehajtásának törvényi feltételei jelen esetben nem álltak fenn, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [38] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány a VI. cikk (1) bekezdése, valamint a XVI. cikk (1) és (2) bekezdései sérelmét állító elemei sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetnek fel, ezért az indítvány ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.
- [39] 2.3.3. A bíróság a gyermekkel való kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásáról Bnpt. 22/A. és következő szakaszai alapján dönt. E szabályok alkalmazása során jelentős, a tisztességes eljáráshoz való jogot érintő szempont, hogy gyors döntést szükséges hozni arról, hogy a kapcsolattartás felróható okból maradt-e el, illetve hogy az elmaradt kapcsolattartás hogyan pótolható. Az eljárás elhúzódása épp a magánszférát érintő bizonytalanságot eredményezne, és ellentétes lenne a

gyermek Alaptörvény XVI. cikkében rögzített, megfelelő fejlődéshez való jogával, amely – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz.

- [40] Mindez nem vonja kétségbe az eljárás tisztességes jellegét. A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása során hozott bírósági döntés akkor tisztességes, ha párhuzamosan figyelembe veszi a kérelmező és a kérelmezett szempontjait. A bíróságnak fel kell tárnia az alapul szolgáló tényeket, ezt viszont arányosítani kell azzal a szemponttal, hogy az ügyben – a gyermek érdekét figyelembe véve – gyors döntést kell hozni. Ezt támasztja alá az is, hogy a Bnpt. 22/C. § (1) bekezdése szerint a bíróság csak „szükség esetén” tart meghallgatást, és bizonyítás felvételének csak akkor van helye, ha ez elengedhetetlenül szükséges a kérelem elbírálásához.
- [41] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság ismételten hangsúlyozza azt is, hogy a szakértő kirendelése a bíróságoknak csak a Pp. 300. § (1) bekezdésében rögzített esetekben kötelezettsége, így önmagában ennek elmulasztása nem teszi tisztességtelenné az eljárást.
- [42] Mindezek alapján megállapítható, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában sem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek.
- [43] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 29. §-ában foglaltaknak, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró